

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

17. PAP-3351/2019
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU

22 -10- 2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 11 Pž-2819/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i mr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506, Zagreb, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Tomić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tomić & Šušnjar j.t.d. iz Zagreba, Zelinska 2/I, protiv tuženika DUBROVNIK AIRLINE d.o.o. u stečaju, OIB 48817868987, Zagreb, Žigrovićeva 5, kojeg zastupa punomoćnica Inga Slijepčević, odvjetnica iz Zagreba, Britanski trg 3, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 204.846,83 kn, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-230/2017 od 12. lipnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2019.

presudio je

Odbijaju se kao neosnovane tužiteljeva i tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-230/2017 od 12. lipnja 2017.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-230/2017 od 12. lipnja 2017. u dijelu točki II. izreke kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.355,14 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-230/2017 od 12. lipnja 2017. u dijelu točke II. izreke kojim je odbijen zahtjev tužitelja i rješava:

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju daljnji trošak parničnog postupka u iznosu od 3.719,40 kn (tritisućesedamstodevetnaest kuna i četrdeset lipa), u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

U predmetnom parničnom postupku tužitelj je prijedlogom za ovrhu od 23. travnja 2010. tražio naložiti tuženiku isplatu iznosa od 235.188,77 kn sa zakonskim zateznim kamatama i troškom ovršnog postupka. Povodom tuženikovog prigovora rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i postupak je nastavljen kao u provedu prigovora protiv platnog naloga.

Trgovački sud u Dubrovniku presudom poslovni broj P-214/2011 od 18. srpnja 2011. djelomično je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 104.274,51 kn sa zakonskim zateznim kamatama, u dijelu kojim mu je naloženo platiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 130.914,26 kn od 1. svibnja 2009. do 16. kolovoza 2010. i naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 7.124,02 kn sa zakonskim zateznim kamatama kao i trošak parničnog postupka, dok je za iznos od 130.94,26 kn odbio tužbeni zahtjev.

Povodom žalbi stanaka spis je proslijeđen Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske na kojem je prije donošenja drugostupanjske odluke utvrđeno da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-187/2012 od 4. travnja 2012. otvoren stečajni postupak nad tuženikom, te je spis vraćen prvostupanjskom sudu koji je rješenjem poslovni broj P-214/2011 od 10. rujna 2012. utvrdio da je postupak prekinut.

Tužitelj je podneskom predanim Trgovačkom sudu u Zagrebu 24. studenog 2012. obavijestio sud da je prijavio tražbinu u stečajnom postupku, da mu je ona priznata u dijelu koji je obuhvaćen prvostupanjskom presudom (104.274,51 kn), a osporena za iznos od 204.846,83 kn, te da predlaže nastaviti postupak.

Rješenjem poslovni broj P-214/2011 od 17. siječnja 2013. prvostupanjski sud odredio je nastavak postupka, te je spis dostavljen Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi odluke povodom žalbi stanaka.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-1428/2013 od 15. lipnja 2016. ukinuo je prvostupanjsku presudu i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju sud navodi da je pogrešno prvostupanjski sud ocijenio da je tuženik djelomično podmirio utuženo potraživanje (za iznos od 130.914,26 kn), te da sud nije utvrdio je li tužitelj prijavio tražbinu, je li mu ona osporena, te je li podnio prijedlog za nastavak postupka i to u roku propisano odredbom čl. 179. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ).

U ponovnom postupku prvostupanjski sud donio je presudu poslovni broj P-230/2017, 12. lipnja 2017., kojom je u točki I. izreke utvrđeno postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 149.850,26 kn kao tražbine drugog višeg isplasnog reda. Točkom II. izreke odbijen je tužbeni

zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrditi postojanje njegove tražbine u iznosu od 54.996,57 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Rješenjem je sud ukinuo u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Duška Sudara iz Zagreba, poslovni broj Ovr-1107/10 od 26. travnja 2010., te je odbijen tužbeni zahtjev kojim se tuženiku nalaže platiti tužitelju iznos od 235.188,77 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 1. svibnja 2009. do isplate, i naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 3.397,12 kn sa zakonskim zateznim kamatama i troška nagrade za rad odvjetnika u iznosu od 3.726,90 kn sa zakonskim zateznim kamatama. Točkom II. izreke rješenja naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.355,41 kn.

Iz obrazloženja prvostupanjske odluke proizlazi da je sud utvrdio kako se tražbina tužitelja odnosi na osporeni dio potraživanja s osnove naknade za općekorisne funkcije šuma za 2008. u iznosu od 130.914,26 kn, s osnove osporenog iznosa zakonskih zateznih kamata prijavljenih u stečajnom postupku u iznosu od 51.587,27 kn, te troška parničnog postupka u osporenog iznosu od 22.345,30 kn nastalog prije otvaranja stečajnog postupka u ovom predmetu. Sud je utvrdio da je tužitelj postupio sukladno uputi iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-187/2012 od 20. rujna 2012., koje je primio 19. studenog 2012., te je pravovremeno predložio nastavak postupka. Sud je utvrdio da postoji osporena tužiteljeva tražbina u iznosu od 130.914,26 kn jer je ocijenio da tuženik neosnovano ističe da je uplatom istog iznosa podmirio naknadu za 2008., s obzirom na to da je iz potvrde o uplati vidljivo da se uplata odnosi na naknadu za općekorisne funkcije šuma za 2009. Nadalje, zahtjev za utvrđenjem postojanja tužiteljeve tražbine s osnove zakonskih zateznih kamata u iznosu od 51.587,27 kn sud je ocijenio neosnovanim jer tužitelj tijekom postupka nije priložio dokaz o visini tog zahtjeva. Zahtjev za utvrđenjem postojanja tražbine s osnove parničnog troška prihvaćen je za iznos od 18.936,00 kn. Temeljem odredbe čl. 451. st. 3. Zakona parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), ukinut je platni nalog sadržan u rješenju ovrsi, a odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa).

Protiv presude žalbu je podnio tužitelj, zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Odluku pobija u točki II. izreke presude i dijelu rješenja kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka. U žalbi navodi da je pogrešna ocjena suda da nije dokazao visinu zahtjeva za isplatom zatezne kamate, jer je u spis dostavio prijavu tražbine u stečajnom postupku koja sadrži specifikaciju potraživanja i izračun kamate, te ističe da tuženik nije osporio obračun. Smatra da je pri ocjeni osnovanosti troškova parničnog postupka nastalih nakon otvaranja stečajnog postupka sud neosnovano uzeo u obzir troškove tuženika nastale do otvaranja stečajnog postupka sud te ih potom prebilo s tužiteljevim troškovima nastalim nakon otvaranja stečajnog postupka. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 3.906,25 kn.

Protiv presude i rješenja žalbu je podnio i tuženik, zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog

prava. U žalbi ne navodi u kojem dijelu pobija prvostupanjsku odluku, stoga će ovaj sud uzeti da ju pobija u dijelu u kojem nije uspio, odnosno točki I. izreke presude i II. izreke rješenja, sukladno odredbi čl. 365. st. 1. ZPP-a. U žalbi navodi da je tužitelj nastavak postupka predložio nakon proteka roka od osam dana, da iz postavljenog zahtjeva za utvrđenje postojanja tražbine nije vidljivo na što se taj iznos odnosi, kao ni iz obrazloženja pobijane odluke. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 5.435,00 kn.

U odgovoru na žalbu tužitelj ističe da je prijedlog za nastavak postupka podnio pravovremeno. Traži naknadu troška u iznosu od 3.125,00 kn.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o trošku.

Tuženikova žalba nije osnovana.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu i rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da su presuda i rješenje pravilni i zakoniti, osim u dijelu odluke o trošku.

Tužiteljeva tražbina koja je predmet ovoga spora odnosi se na dospjelu, a neplaćenu naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma za 2008. u iznosu od 130.914,26 kn, za koji je tužiteljeva tražbina osporena u stečajnom postupku, zatim, u iznosu od 51.587,27 kn koji se odnosi na zakonske zatezne kamate i trošak parničnog postupka u iznosu od 22.345,30 kn, također prijavljen i osporen stečajnom postupku.

Suprotno žalbenim navodima, u donošenju pobijane presude nije počinjena bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Izreka je razumljiva, ne proturječi sama sebi ili razlozima presude, a u obrazloženju su navedeni jasni razlozi o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju spisa. Nije počinjena niti druga bitna povreda na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Iz spisa proizlazi da je tuženikov žalbeni navod o nepravovremenosti prijedloga za nastavak postupka neosnovan. Kako to navodi prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane odluke, stečajni postupak nad tuženikom otvoren je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-187/2012 od 4. travnja 2012.

Iz prijave tražbine (str. 106. i 107. spisa) proizlazi da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu koja je predmet ovog postupka, jer u obrazloženju prijave navodi da ukupni iznos koji prijavljuje obuhvaća i iznos naknade za općekorisne funkcije šuma za 2008. godinu iz presude Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-214/2011 od 18. srpnja 2011.

Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-187/2012 od 20. rujna 2012. proizlazi da je tužiteljeva tražbina osporena u iznosu od 130.914,26 kn s osnove glavnice,

51.587,27 kn s osnove zateznih kamata i 22.345,30 kn s osnove troškova parničnog postupka, jer je sud utvrdio da to potraživanje nema uporišta u presudi Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj P-214/2011 od 18. srpnja 2011. Tužitelj je upućen u smislu odredbe čl. 178. SZ-a pokrenuti parnicu protiv tuženika u roku od osam dana od primitka rješenja.

Iz preslike dostavnice (str. 150. spisa) proizlazi da je punomoćnik tužitelja navedeno rješenje primio 19. studenog 2012.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj podnesak kojim predlaže nastavak postupka u odnosu na osporenu tražbinu podnio putem pošte 24. studenog 2012., te je podnesak naslovio na Trgovački sud u Zagreb, koji je potom podnesak proslijedio Trgovačkom sudu u Splitu, Stalnoj službi u Dubrovniku. Odredbom čl. 113. ZPP-a propisano je da u slučaju kad je podnesak koji je vezan za rok predan ili upućen nenadležnom sudu prije proteka roka, a stigne nadležnom sudu nakon proteka roka, smatrat će se da je na vrijeme podnesen ako se njegovo podnošenje nenadležnom sudu može pripisati neznanju ili očitoj pogrešci podnositelja. Iz postupanja tužitelja ne proizlazi drugo nego da se radilo o očitom omašci, stoga je prijedlog za nastavak postupka pravovremen.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio tražbinu u iznosu od 130.914,26 kn. Naime, tijekom postupka tuženik je taj dio tražbine osporavao ističući da je taj iznos platio, no kako iz potvrde o uplati (str. 58. spisa) proizlazi, da tuženik je 16. srpnja 2010. uplatio iznos od 130.914,26 kn s osnove naknade za općekorisne funkcije šuma za 2009. to je tuženikov prigovor neosnovan.

Pravilno je sud odbio tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznosu od 51.587,27 kn. Suprotno tužiteljevim žalbenim navodima, on nije dokazao visinu tog dijela tražbine. Naime, iz prijave tražbine u stečajnom postupku proizlazi da je tužitelj prijavio, pored tražbine koja se odnosi na 2008., i tražbinu za 2010. Iznos zakonskih zateznih kamata obračunatih do dana otvaranja stečajnog postupka nije preciziran, odnosno, nije moguće utvrditi koji iznos se odnosi na zakonske zatezne kamate na tražbinu za 2008. godinu.

Slijedom navedenog, trebalo je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u izreci presude.

Tužitelj u žalbi ne osporava odluku u dijelu kojim je sud ocijenio neosnovanim njegov zahtjev za utvrđenje tražbine s osnove parničnog troška do otvaranja stečajnog postupka, nego osporava odluku njegovom zahtjevu za naknadu troška parničnog postupka nastalih nakon donošenja rješenja o nastavku postupka, jer je sud tuženikov parnični trošak do otvaranja stečajnog postupka i nakon prebio s tužiteljevim zahtjevom za naknadu troška nastalog nakon otvaranja stečajnog postupka.

Odredbom čl. 95. st. 3. SZ-a propisano je da se protivna stranka, ovdje tužitelj, koja je uspjela u parnici iz st. 1. i 2. tog članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parnice nastali nakon prekida

namirit će se kao dugovi stečajne mase. Dakle, tužiteljevi troškovi nastali nakon prekida postupka namiruju se kao troškovi stečajne mase.

U odnosu na zahtjev iz prijedloga za ovrhu tužitelj u parnici uspio u cijelosti (tražbina u iznosu od 104.274,51 kn priznata je u stečaju, a u iznosu od 130.914,26 kn utvrđeno je da postoji). Stoga zahtjev tuženika za naknadu troškova nastalih do podneska tužitelja kojim traži utvrđenje postojanja tražbine nije osnovan, te su u tom dijelu osnovani tužiteljevi žalbeni navodi.

Tužitelj je podneskom od 26. rujna 2016. postavio zahtjev za utvrđenje postojanja tražbine u iznosu od 204.846,83 kn. Od tog zahtjeva tužitelj je uspio u omjeru od 73% (za iznos od 149.850,26 kn), te je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da primjeno omjera uspjeha tužiteljev zahtjev osnovan u iznosu od 6.857,81 kn.

Od zahtjeva tuženika za naknadu troškova nastalih nakon 26. rujna 2016., osnovan je onaj za sastavljanje podneska od 26. rujna 2016. u iznosu od 500,00 kn prema Tbr. 8.3. Tarife i trošak sastavljanja podneska od 20. travnja 2017. u iznosu od 2.500,00 kn prema Tbr. 8.1. Tarife, što ukupno iznosi 3.000,00 kn, odnosno, primjenom omjera uspjeha u sporu (27%) 810,00 kn.

Izvršenim prijebojem preostaje obveza tuženika naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 6.047,81 kn, stoga je trebalo odluku o trošku sadržanu u točki II. izreke pobijanog rješenja potvrditi u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 2.355,41 kn temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, te preinačiti i naložiti mu da plati preostali iznos od 3.719,40 kn temelje odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a.

S obzirom na to da tuženik nije uspio sa žalbom, a da je tužitelj uspio u dijelu odluke o sporednom zahtjevu, zahtjev za naknadu troška sastavljanja obiju žalbi nije osnovan.

Tužitelj nema pravo na naknadu troška za sastav odgovora na žalbu jer isti, s obzirom na njegov sadržaj, nije bio od utjecaja na donošenje odluke o žalbi, odnosno nije bio, u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a, potreban trošak. Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke rješenja.

Zagreb, 1. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman

4.20. 0707/19